

וְשֵׁים לְמִעַן
אֲסִירֹת.
פּוֹלִיטִיּוֹת.
יְרוּשָׁלַיִם

דו"ח חצי-שנתי ינואר - יוני 1990

נלא"פ, ת.ד. 8537, ירושלים 91083

ההדים לחוברת נלא"פ 1989

היומיומית בגופן ובכבודן של עצירות הפך לשיטת עבודה. עינויים, השפלות ועונשים אכזריים הפכו לתחליף להליך משפטי הוגן". בעקבות זאת, תובע הכתב כי אם לא תבוא הכחשה, יש להקים "ועדת חקירה ציבורית לבירור המתרחש מאחורי דלתות הברזל במגרש הרוסים, ומבצעי העבירות יועמדו לדין וייענשו... 'נשים למען אסירות פוליטיות' הביאו את הדברים לפנינו להבטיח שלא נוכל להתחמק בעתיד באמירה ש'לא עשינו כיוון שלא ידענו'".

בעקבות פניות של עיתונאים, נאלץ המזכיר הצבאי של רה"מ, עוזיאל נבו ("כל העיר", 23.2.90) להודות בקיום מה שמכונה "תאי המתנה" במתקני החקירה של השב"כ, אולם הכחיש את קיומן של "קופסאות צרות" (מה שמכונה בפי העצירים ובחברת הנלא"פ בשם "ארוך"), בהן מוחזקים נחקרים תקופות ארוכות בעמידה או בתנוחה עוברית, לצורך שבירה והודאה.

לא מן הנמנע כי החלטתה של משלחת ח"כים לבקר במגרש הרוסים ב-26.2.90, הושפעה מהפירסומים הנ"ל. הח"כים, שבקשתם לבקר באגף השב"כ נדחתה, הגיבו בזעזוע למראה שנגלה לעיניהם בביקור המודרך, וסיכמו אותו במילה אחת – "זוועה".

הדי החוברת הגיעו לשיא עם תגובתו של ח"כ (מערך) שבח וייס, שזועזע עד מעמקי נשמתו מהעדויות, וכתב לראש הממשלה, הממונה על השב"כ, כי אינו מאמין שבשירותי הבטחון יש סאדיסטים כאלה, ואם מה שכתוב, או חלקו, נכון, יש להעמיד את האחראים לדין. בעקבות פנייתו הוזמן ח"כ שבח וייס לפגישה עם בכירים בשב"כ ולסיור מודרך במתקניו. הוא ראה תאים נקיים ומסוידים, פגש עצירים מאושרים, והובטח לו כי בכל פעם שחוקר מחליט לסטור לנחקרת, עליו לקבל אישור אישי מראש המערכת. כמו כן הובטח לח"כ כי לגבי עצירות יש הקפדה מוחלטת על כללי הדת, כי בשום מקרה לא מתקיימת חקירה ללא נוכחות שוטרת, וכי לא מופעלת אלימות גופנית נגד נשים. הוסבר לו גם כי כל הטענות על עינויים נידחו במשפטי הזוטא, וששני חוקרים פוטרו על רקע חריגות, על מנת לשמור על רמת שירותי הבטחון.

עדותו של שבח וייס, המלבינה את השב"כ, זכתה להתייחסויות לגלגניות של סילבי קשת ("ידיעות

החוברת שפירסמה הקבוצה הירושלמית של "נשים למען אסירות פוליטיות" בדצמבר 1989, על המתרחש בבית המעצר מגרש הרוסים בירושלים, זכתה להדים רחבים. הגיעו פניות רבות מאנשים שביקשו לרכוש חוברות נוספות, חיפשו מידע נוסף על הנושא, שלחו מכתבי עידוד ואף היו שהצטרפו לקבוצה.

בהתחשב ביכולתה המוגבלת למדי של הקבוצה לתת תפוצה רחבה לחוברת, אנו מייחסות חשיבות מיוחדת לתגובות שהופיעו בעיתונות הישראלית. אחת ממטרותינו היא להביא לידיעת הציבור הרחב את הנעשה בבית המעצר, ולעורר אותו להגיב על אי הצדק, הרישעות ושרירות הלב הזועקים מתאי המעצר במגרש הרוסים. הסיכום הקצר שנביא להלן, של רשימות שהופיעו בעיתונות, מעיד על כך שהחוברת הצליחה להפרי את שלוותם, ולו רק של מעטים, ולדרוש ברבים את תשובות המשטרה והשב"כ לטענות שהועלו.

כתבתו של יורם לוי ("דבר", 26.1.90) פתחה את גל התגובות על פירסום החוברת. ארבע מתוך תשע העדויות הכלולות בחוברת מובאות בכתבה, וכמו כן מובאת תגובת דובר המחוז הדרומי של משטרת ירושלים האומר, בין השאר: "בית המעצר נמצא תחת ביקורת מתמדת של גורמים חיצוניים, כמו ועדת הפנים של הכנסת, ח"כים, 'הצלב האדום' וגופים ציבוריים שונים, זאת בנוסף לביקורת פנימית של המשטרה. בכל הביקורות צוינו לטובה רמת התחזוקה, רמת האוכל והטיפול הרפואי שמקבלים העצורים".

דבריו של דובר המשטרה לא שיכנעו את ס. יזהר, סופר ישראלי נודע, אשר בסיפורו המוקדמים חשף עוללות שנעשו לערבים לפני 40 שנה. בהתייחסו לשיטות החקירה והעינויים עליהם דווח בחוברת של נלא"פ, פונה ס. יזהר לחוקר השב"כ ודורש ("דבר", 2.2.90): "ואם אמנם כל זה אמת, שאי הכחשתה היא כהודאה, בשם מי אתה עושה את כל זה? ואם אמנם כל זה אמת – איך האדמה נושאת אותך?"

גם העיתונאי יוסי דהאן ("חדשות", 18.2.90), תחת הכותרת "יבואו שר המשטרה וראש הממשלה ויכחישו", קובע: "לא מדובר כאן במקרים בודדים, בסטייה מן הנוהל. מדובר פה על מערכת שלמה שהפרת החוק הפכה עבורה לנורמה. מוסד הפגיעה

לסיכום, החוברת הצליחה לעורר מודעות וביקורת ציבורית למתרחש במגרש הרוסים, אולם לחץ זה לא היה בו די כדי לשנות את שיטות החקירה, לגרום להקמת ועדת חקירה, או לחייב פיקוח ציבורי של ממש על הנועשה בבית המעצר במגרש הרוסים.

אחרונות" (9.3.90) וגבי ניצן ("חדשות", 13.3.90). במוסף של המקומון "ירושלים", ב־9.3.90, ענו לח"כ המיתמם ד"ר יהויקים שטיין מ"הוועד נגד עינויים" ומיכאל ורשבסקי, שעבר את חקירות השב"כ במגרש הרוסים על בשרו. ב־16.3.90 שב ח"כ וייס ואישר מחדש את אמונו בהגינות השב"כ, תוך דחיית הביקורת שדבריו עוררו. כך נשאר מצב העניינים עד היום: עדויות של מאות עצירים מול "מילת הכבוד" של אנשי שב"כ עלומים לחבר כנסת מיתמם.

עצירות במגרש הרוסים תנאי המעצר והחקירה

מידרדרים היחסים שנית. מכאן הצורך לעמוד על המשמר ללא הפסק.

ב־25 למרץ פתחו העצירות הכלואות בתא (5 קטינות ו־2 בוגרות) בשביתת רעב. השביתה פרצה בעצם ימי הרמדאן, לאחר שדרישתן להיפגש עם מפקד בית המעצר לא נענתה. הן דרשו להפסיק את ההתעללות הבלתי פוסקת של השוטרים באחת העצירות, לחדול מהטלת עונשים קולקטיביים, להתיר בתקופת צום הרמדאן ביקורי משפחות בשעות הבוקר ולקבל טיפול רפואי סדיר.

תגובת שלטונות בית המעצר לשביתת הרעב שהכריזו העצירות היתה סילוק כל החפצים מתוך התא, כולל מזרונים, שמיכות, כלי רחצה ונייר טואלט למשך שעות ארוכות, ביטול ביקורי משפחה ומניעת קבלת חבילות. בהמשך השביתה הועברו העצירות לתא אחר, ונדרשו להתפשט לצורך חיפוש. משסירבו לעשות כן, איימו עליהן שיופשו בכוח. רק אז הסכימו להסיר את בגדיהן ונתרו עירומות כביום היוולדן. לאחר משא ומתן מייגע נפגש מפקד בית המעצר עם השובתות, ואף נענה לתביעתן באשר למועדי הביקורים של המשפחות בתקופת הרמדאן. המפקד הבטיח לבדוק את תלונותיהן, והשובתות סיימו את השביתה.

כחודש לאחר מכן, ב־26 למאי, פתחו העצירות בתא בשביתת רעב נוספת, הפעם – בת יום אחד בלבד. הן מחו על האיסור לשוחח ביניהן בזמן הארוחות בחדר האוכל, דרשו הגנה מפני אלימותן של העצירות הפליליות הכלואות בתא הסמוך לשלהן ומפני התוקפנות והיחס המשפיל מצד השוטרים והשוטרות. סגן מפקד בית המעצר, שנפגש עם שובתות הרעב, הבטיח להיענות לדרישותיהן.

שביתות הרעב החוזרות ונשנות מעידות על כך שתנאי המעצר לא השתפרו, אלא שנעשו קשים עוד יותר.

ראויים לציון כמה שיפורים טכניים וארגוניים שחלו בחודשים האחרונים בבית המעצר, במידה לא מעטה כתוצאה מפעילות נלא"פ.

■ הוקמה סככה והוצבו בה ספסלים לנוחות המשפחות הממתינות לביקור אצל יקיריהן. לפני

בתקופה הנידונה הובאו לידיעתנו 87 מקרים של נשים שהוחזקו בבית המעצר במגרש הרוסים במשך פרקי זמן שונים. מספר זה אינו כולל את מי שנעצרה או עוכבה לחקירה ושחררה בתוך 24 שעות (כמו למשל עשרות הילדות, הנערות והנשים המבוגרות מצור באחר, שהובאו לא מכבר לבית המעצר למספר שעות לצורך חקירה).

מתוך אותן עצירות במגרש הרוסים בששת החודשים האחרונים:

55 בנות 18 ומטה.

18 נשפטו ונשלחו למאסר, מתוכן 12 מרצות את עונשן, 4 ריצו עונשן ושחררו ו־2 נשפטו וזוכו מאשמה.

11 מחכות למשפטן.

56 שוחררו ממעצר ועד היום לא הוגשו נגדן כתבי אישום.

מתוך עדויותיהן של עצירות שנחקרו באגף השב"כ, עולה תמונה זהה לזו שתוארה בחוברת שפירסמה נלא"פ בדצמבר 1989: תנאי הבידוד, הזוהמה והמזון הבלתי אכיל, הטיפול הרפואי הלקוי, ובעיקר שיטות העינויים הנהוגות על ידי חוקרי השב"כ – ה"שבח", ה"ארון", הצינוק, ההכאות, ההתנכלויות המיניות והאיומים באונס – כל אלה חוזרים ונשנים בעדויות הנשים.

גם בתנאים השוררים בתא המעצר באגף המשטרתי הרגיל לא חל שינוי בחודשים האחרונים. מתוך העדויות שאספנו, בולטת במיוחד התופעה של התנכלויות והשפלות מצד אחדים מהשוטרים והשוטרות, המכים, מתעללים ומבזים עצירות ככל העולה על רוחם מבלי שמישהו מפקח, מעניש או מרסן את התנהגותם.

שביתת רעב באגף העצירות הבטחוניות במגרש הרוסים אינה עניין של יומיום. העצירות שוהות במקום באופן זמני, התחלופה גבוהה, רבות מהן קטינות חסרות נסיון שאינן יודעות לעמוד על זכויותיהן, ורבות אחרות תשושות לאחר חקירה ממושכת באגף השב"כ. פריצת שביתת רעב פירושה כי התנאים והיחס הפכו לבלתי נסבלים. הנסיון מלמד שלאחר כל מאבק כזה חל שיפור זמני ביחסם של השוטרים לעצירות, אבל תוך תקופה קצרה

יותר משנה פנתה נלא"פ בנושא זה לחברים במועצת העיר, ואף העלתה זאת בפגישה עם סגן מפקד מרחב י"ם, מפקד בית המעצר וקצינים בכירים.

■ שינוי בסדרי הביקורים: לכל עציר הזכאי למפגש עם בני משפחתו וקבע יום ביקור קבוע, פעם בשבוע, והודעה על כך נמסרת למשפחתו. סידור זה מאפשר פרישת הביקורים בבית המעצר על פני רוב ימות השבוע, בעוד שבעבר נערכו הביקורים כולם ביום ששי בלבד ובמשך שעות ספורות, ומתוך כך לא זכו משפחות רבות לפגוש את קרוביהן העצורים.

■ בבית המעצר נפתחה קנטינה והמשפחות יכולות לקנות במקום מצרכים שונים, שחלקם היו אסורים

עד כה, ולהעבירם לעצירים. לפני שנפתחה הקנטינה היתה הכנסת חבילה לעציר מלווה במיון שירותי על ידי השוטרת התורן. מאז נפתחה הקנטינה, מנהלת נלא"פ התכתבות ממושכת עם הנוגעים בדבר ומעלה שתי דרישות:

א. לחייב את הקנטינה לתת קבלות בתמורה לתשלום עבור המצרכים המועברים ישירות לעצירים.

ב. לכלול בקנטינה גם מצרכים זולים השווים לכל נפש (כיום, למשל, משחת השיניים המוצעת למכירה בקנטינה היא מתוצרת חוץ והשמפו והתחבושות ההיגייניות הנמכרים במקום הם מהסוג היקר).

פעילות נלא"פ ינואר - יוני 1990

ב. תלונתה של ס.ס. פורסמה ב־27 למרץ 1990.
ג. שביתת הרעב פורסמה ב־27 למרץ 1990.
ד. הידיעה על העינויים במהלך חקירתן של שלוש עצירות מקלנדיה פורסמה ב־8 ליוני 1990.
בתקופה הנידונה פנינו לגופים שונים בחו"ל וביקשנו את התערבותם בעניינה של איסמיהאן עלאוונה מהכפר ג'בע. הכנסייה המתודיסטית בארצות הברית ערכה למענה מסע החתמות על פטיציה שנשלחה לנשיא המדינה.
■ בינואר הוקם ה"ועד הציבורי נגד עינויים בישראל". אנו מקיימות קשר עם הוועד ומעבירות לידיעתו תצהירים ועדויות של עצירות שסבלו מהתנכלויות ועינויים בעת חקירתן, במהלך המעצר ובעת השהות בבית המעצר.
■ ביקור אצל עצירות משוחררות (בערבות - לפני משפט, או לאחר ריצוי עונשן). ביקורים אלה נערכים הן על מנת להביע סולידריות והן על מנת להשלים את המידע שבידינו על התנאים בעת המעצר והמאסר.
■ אנו ממשיכות להעביר לעצירות במגרש הרוסים אחת לשבוע חבילות ובהן סדינים, מגבות, לבנים וכן צרכי היגיינה שאנו קוננות עתה בקנטינה.
■ ביום האסיר הבינלאומי קיימנו משמרת מחאה מול בית המעצר במגרש הרוסים.
■ לאחרונה אימצנו אסירה בטחונית שאין לה קרובי משפחה בארץ, ויקטוריה דוד. אנו משתתפים בתשלום עבור אספקת מצרכים מהקנטינה של בית הסוהר עבורה, בביקורים ובמאמץ לחוץ על העברתה מכלא נוה תרצה (בו מוחזקות אסירות פליליות) לכלא השרון, בו מוחזקות אסירות בטחוניות. בקשתה של ויקטוריה להימצא בחברתן של אסירות בטחוניות בכלא השרון לא נענתה, כפי שלא נענתה בקשתן של אסירות "הניצוץ" בזמנו, בשל הקפדת השלטונות על הפרדה בין יהודים לערבים. מפקד גוש המרכז, בתשובתו לפניית עורך הדין של ויקטוריה, כתב:
"1. בבית סוהר השרון מוחזקות אסירות בנות מיעוטים המרצות עונשי מאסר בשל עבירות כנגד ביטחון המדינה.
2. כיוון שמרשתת אינה עונה על כל הקריטריונים, מקום מאסרה נקבע בבית סוהר נוה תרצה".

פעילות נלא"פ נמשכת במתכונת שעוצבה בשנת הפעילות הראשונה של הקבוצה:

■ ביקור יומי במגרש הרוסים כדי לפגוש משפחות של עצירות וללקט אינפורמציה על מעצרים חדשים שטרם הגיעו לידיעתנו, ועל עצירות המוחזקות בבידוד באגף השב"כ.

■ ביקור דו־שבועי של עו"ד של נלא"פ בתוך בית המעצר, לשם מעקב רצוף אחר העצירות ולצורך גביית עדויות וקבלת תצהירים מעצירות שהוכו, הושפלו, הופעלו נגדן איומים או שנמנעה מהן זכות חוקית כלשהי - אם בעת ביצוע המעצר, במהלך החקירה או בתאי המעצר - או שנסיבות מיוחדות מחייבות התערבות מיידית בתנאי מעצרן.

■ הגשת תלונות באמצעות עו"ד של נלא"פ לרשויות בית המעצר בעניינן של עצירות מסוימות, או בנושא שיש לו נגיעה לכלל העצירות. בתקופה הנידונה הוגשו שבע תלונות בעניינן של חמש עצירות. אף לא אחת מתלונות אלה זכתה עד כה לתשובה (על תלונות שהוגשו על ידי עורכי הדין של עצירות שונות, אין בידינו אינפורמציה שיטתית). ישנן עצירות החוששות שתלונה המועברת לרשויות עלולה לגרום להן נזק ולא תועלת, ושבמקום שתחדל ההתנכלות אליהן, היא תגבר.

■ נוכחות בבתי המשפט בעת משפטיהן של העצירות. במשך תקופה ממושכת נמנעה מאיתנו הכניסה לבית המשפט הצבאי ברמאללה, שם נשפוטות העצירות תושבות השטחים. אנו תקווה שההתכתבות הממושכת עם הרשויות המוסמכות בצבא, הבהירה מעל לכל ספק את זכותו החוקית של כל אזרח להיות נוכח בדיונים הנערכים בבתי המשפט, ושנוכל להמשיך להיות נוכחות בדיונים בעניינן של עצירות פוליטיות.

■ במקרים של הפרה קיצונית של זכויות אדם המגיעים לידיעתנו, או במקרה הדורש התערבות מיידית למניעת סיכון חיי אדם, אנו פונות לאמצעי התקשורת על מנת לתת פירסום רחב למקרה, ומביאות זאת לידיעת גופים העוסקים בהגנה על זכויות אדם בארץ ובחו"ל. לא כל הידיעות המועברות על ידינו לעיתונות זוכות לפירסום. בתקופה האמורה פורסמו ביוזמתנו הידיעות הבאות:
א. סלווא הודלא ברגותי ב־22.12.1989.

עדויות של ג.א.ע.

בת 27, אחות בבית חולים בסעודיה. הגיעה לביקור בבית הוריה בדהייסה לרגל מות אמה.

נעצרתי בבית משפחתי בדהייסה בחצות ליל ה'16.4. על העיירה הוטל עוצר ואנשי שב"כ, בליווי כ־20 שוטרים נכנסו לבית, קשרו את עיני וגררו אותי בגסות לרכב. הסיעו אותי לבניין הממשל בבית לחם, שם הלבישו "שבח" על ראשי וכעבור שעתיים בערך העבירו אותי למגרש הרוסים.

לאחר חיפוש על גופי הועברתי לצינוק מספר 13, שגודלו 1.10x2.50 מטר. בצינוק היה חור לשירותים וברז, ממנו נזלו מים ביום ובלילה. הכול רטוב מאוד. המון זבובים, סרחון כבד, שמיכות מסריחות, ללא כל איזורים. האור בצינוק דלק ללא הפסק, יום ולילה. שוטרים וחוקרים חבטו מדי פעם במפתחות על דלת הצינוק, הציקו לי בשאלות וקריאות ומנעו ממני כל אפשרות להירדם.

כשנלקחתי מהצינוק לחקירה, הלבישו שק על ראשי וגררו אותי בחוט של השק בגסות, כך שנתקלתי בקירות ונחבלתי. כך עושים בדרך כלל. הייתי ב"שבח" יום וחצי, כל הזמן בעמידה, כשיד אחת קשורה באזיקים לצינור. החוקרים כיבו סיגריות על זרועי.

לאחר 25 יום בצינוקים ולאחר שהודיתי בחלק מההאשמות, הועברתי לתא באגף הרגיל. ישנתי על הריצפה, כי ספסלי השינה היו תפוסים. בלילות נוהגים השוטרים להיכנס לתא, בועטים בנשים שישנות על הריצפה, מקללים ומגדפים. העצירות היהודיות הפליליות שבתא הסמוך, מנבלות את הפה ומקללות את העצירות הבטחוניות והשוטרים והשוטרות מניחים להן לעשות כרצונן.

עדויות של מייסון

מייסון (שם בדוי), בת 15, תלמידת כתיב ח'. נעצרה בצומת דהרייה ב־16 לאפריל 1990 בחשד ליידוי אבנים.

הייתי יום אחד בצינוק. בזמן החקירה ניסה אחד החוקרים לשבור את אצבעי. מאז שהועברתי לתא

הרגיל, אני סופגת מכות בתכיפות מידי השוטרים והשוטרות. כחודש בערך לאחר מעצרי, בזמן הטיוול היומי בחוץ, הבחינו השוטרים שאני מדברת עם אחד העצורים. השוטרת דליה והשוטר מוטי לקחו אותי לחדר המפגש עם עורכי הדין, דרשו שארים את ידי ומוטי היכה אותי. משם נלקחתי לחדר האוכל, והשוטרת ורד היכתה אותי במפתח גדול וכבד על ידי השמאלית. בנוסף למכות שאני סופגת, נאסר עלי לקבל קנטינה ובוטל ביקור בני משפחתי.

עדויות של ע.מ.ג.

להלן תרגום לעברית של תצהיר בשבועה של ע.מ.ג. מבית ענאן, שניתן ב־26.3.90 לעוה"ד אחלאם חדאד.

1. אני בת 23. נעצרתי מביתי ביום שבת ה'4.3.90 בשעה אחת בלילה. הביאו אותי לבית המעצר בביתוניא, משם לבניין הממשל הצבאי ואחר כך למגרש הרוסים, בליווי אנשי שירותי הבטחון וכוח צבאי.

2. במוסקוביה שמו אותי בצינוק ובבוקר התחילו לחקור אותי. שמו עלי "שבח", כלומר, שק כיסה את פני והידיים שלי היו קשורות באזיקים מאחורי גבי. השכיבו אותי על מים קרים, והמשיכו כך במשך כל החקירה, שנמשכה ארבעה ימים.

3. ההתייחסות בצינוק היתה גרועה מאוד. נהגו לקלל אותי שם כל הזמן. נשארתי 18 יום בצינוק, ואחר כך האריכו את מעצרי ב־50 יום.

4. הם הוציאו ממני הודאה באמצעות משתפי פעולה (ציפורים).

5. כולנו סובלות, אני וחברותי העצירות, בבית המעצר במגרש הרוסים, מעונשים קולקטיביים על ידי אי הבאת הרופא כשאנו מבקשות אותו, על ידי לקיחת המזרונים והסדינים והשארתנו לישון על הריצפה. שוטרת בשם רוחמה היכתה אותי כשהייתי בחדר וקיללה אותי (שרמוטה). שוטר בא וסחב אותי מחוץ לחדר, והשוטרת משכה בשערותי. השוטר הרחיק אותי ממנה. הכניסו אותי לבדי לחדר עורכי הדין ואחר כך הביאו את שאר הבנות, כאשר הן מחו על הוצאתי מהחדר. נשארנו שם כמה שעות. זה היה ביום ששי בלילה.

וראשי נחבט. החוקר ירק בפני ודרך על רגלי. כעשרה ימים לאחר מעצרי, כיסו את ראשי ב"שבח" למשך כשעתיים, אחר כך הכניסו אותי ל"ארוך", בידיים קשורות מאחורי גבי. ה"ארוך", בגודל של 70x70 ס"מ וכ"2 מ' גובה, חשוך לגמרי ומצחין מריח חזק של נבלה. הוחזקתי ב"ארוך" במשך לילה שלם, כשידי קשורות לאחור.

עדותה של סלוא הודלא ברגותי

להלן תרגום לעברית של תצהיר בשבועה של סלוא אחמד אל הודלא אל ברגותי, בת 29, מבית רימא שבאיזור רמאללה, שניתן ב-28.12.89 בבית המעצר מגרש הרוסים בפני עוה"ד אחלאם הדאד.

1. נעצרתי ביום ששי ה'8 לדצמבר 1989, כאשר חזרתי מירדן, בהיותי על גשר אלנבי, והועברתי למגרש הרוסים. לא נחקרתי באותו יום וגם לא למחרת, ביום שבת. החקירה התחילה ביום א' ה'10.12.89 ומאותו יום הוחזקתי בצינוק במשך 22 ימים.
2. חוקר בשם אבי אל אסד התחיל לחקור אותי במשך שלושה ימים.
3. חוקר בשם רוני שחקר אותי, היכה אותי על ראשי. הוא נהג להתחיל בחקירה בשעות אחר הצהריים ולהמשיך עד הלילה, ואז להוציא אותי החוצה לחצר. בחצר ציוו עלי להרים את ידי, להוריד את הבגדים העליונים ואת כיסוי הראש והשאיירו אותי בקור במשך 4 שעות בערך. כך עשו פעמיים.
4. בתקופה זו קיבלתי את המחזור החודשי. לא היו לי תחבושות, וכל בגדי התלכלכו והתמלאו בדם. במהלך כל תקופת החקירה, וגם עכשיו, אני חולה בגלל הפחד והמכות וברגע זה אני נוטלת תרופה.
5. הכניסו אותי לצינוק שהיה בו ריח רע חזק. לא היו בו מים ולא יכולתי לאכול בו. זאת במשך כל תקופת החקירה.
6. כמו כן הוכנסתי לצינוק חשוך למשך 5 שעות, וישנתי על הריצפה בלי שמיכה. לפני שהכניסו אותי אמרו לי שאני נכנסת לקבר.
7. השפילו אותי וקיללו אותי, בעיקר החוקר רוני, שאמר לי בין היתר: "יא שרמוטה" ו"אני יודע כמה שערות יש לך בכוס".
8. רוני איים עלי שהוא ישכב אתי ויוריד לי את הבגדים. הוא אמר לי: "אני רוצה לזיין אותך".

6. אנו פונות לכל כוחות השלום בכל מקום בעולם. פתחנו בשביתת רעב בגלל הסיבות הבאות:

- א. ביקשנו להיפגש עם מפקד בית המעצר ולא נענינו.
- ב. ביקשנו שיפור ביחסים של השוטרים והשוטרות אלינו והפסקת הקללות המוטחות בנו כל יום.
- ג. לקחו מאיתנו את הסדינים, הבגדים והקנטינה, ואנחנו יושבות עכשיו על הריצפה הקרה בחדר רטוב וקר מאוד, שהשמש אינה חודרת אליו כלל.
- ד. בגלל סירובנו לאכול, נכנסו השוטרת דליה, השוטר עוזי וקצין נוסף לחדר העצירות, הוציאו את כולנו מהחדר, הכניסו אותנו לחדר עורכי הדין והשוטרת דליה ביקשה מאיתנו להתפשט כדי לערוך חיפוש על גופנו. הכריחו אותנו לעמוד עם הפנים אל הקיר ולהסיר את כל הבגדים. לאחר שאיימו עלינו הורדנו את הבגדים ונשארנו עירומות כביום היוולדנו.
- ה. אנו דורשות להפסיק את ההתנכלות לעצירה ס.ס. ואת ההתעללות הממושכת והכמעט יומיומית נגדה, ובמיוחד בשעות הלילה.

אנו מבקשות את הכוחות הדמוקרטיים לעזור לנו להשתחרר ולשפר את תנאי המעצר במגרש הרוסים.

עדותה של נ.ד.ת.

בת 19, מקלונדיה. נעצרה ב-1.5.90 בגשר אלנבי, בדרכה חזרה מביקור בירדן.

הובאתי מהגשר למגרש הרוסים, כשאני כבולה בידי וברגלי וראשי חבוש בשק. הוחזקתי באגף החקירות במשך 21 יום, בצינוקים שונים (מספר 4, 5 ו-13) בגדלים שונים. אחד מהם היה בגודל 2.5x2 מ' וכ"2 מ' גובה, עם דלת ברזל הננעלת הרמטית ובה אשנב קטן, שנסגר הרמטית מבחוץ. בתיקרה היה חור קטן, סגור אף הוא. אור צהוב חזק דולק בצינוק כל שעות היום והלילה. בריצפת הצינוק חור לעשיית צרכים. יש צינוקים שאין בהם מים זורמים, שם מקבלים העצורים מים בבקבוקים. קיבלתי שני בקבוקים, אחד לרחצה ואחד לשתייה. היו ימים בהם קיבלתי רק בקבוק אחד. כמות המים נתונה להחלטת השומר. המזרון והשמיכות בצינוק מסריחים ועל הריצפה שאריות אוכל וחרקים. בזמן החקירה דחף אותי החוקר בחוזקה לקיר,

9. במהלך החקירה, אחרי סיומה, היו משאירים אותי לבד, קשורה לכיסא ופותחים את המזגן. לילה אחד ישנתי על הכיסא, ולילה אחד ישנתי כך על הריצפה. 10. עד היום לא נפגשתי עם עורך דין כדי להתייעץ איתו מבחינה חוקית על שיטות החקירה שמפעילים עלי ועל מעצרי בכלל.

בעקבות החקירה חתמה סלווא על הודאה כתובה עברית שאת תוכנה כלל לא הבינה.

עדוּתה של עיטאף

עיטאף (שם בדוי), תלמידת תיכון בת 15 וחצי ממחנה הפליטים שועפאט, נעצרה ב־26.2.90 ביציאה מבית ספרה בשיח' ג'ראח, בחשד ליידוי אבנים על אוטובוס אגד מס' 27.

במכונית שהובילה אותי למגרש הרוסים סטרו על פני, ירקו עלי, קיללו אותי ואיימו עלי כי ירביצו לי ויעצרו אותי לתקופה ארוכה. כאשר היגעת למגרש הרוסים, הטיח החוקר את ראשי בקיר ואיים כי יפגע בי מינית. לאחר מכן הוכנסתי לתא מוזהם, והוחזקתי שם

ללא מים ואוכל עד לצהרי היום שלמחרת. למחרת נמשכו האיומים והמכות. הוכיתי בפני והשוטרים משכו בשערותי הארוכות. האיש שצילם אותי (לצורך הרישום המשטרתי) היכה אותי על רגלי, פני ועיני, ועל הגב והעורף.

ב־2.3 הוצאתי לחצר בגשם ובקור למשך חצי שעה, ומאז אני משתעלת. באותו יום, בשעה 4 בערך, הוכנסתי על ידי שוטרת ושני שוטרים לחדר עורכי הדין. שם הוכיתי שוב על ידי שוטר, במיוחד על האוזן. השלושה משכו בשערותי וקיללו אותי. השוטר המכה איים שיקשור אותי ויתלה אותי על המגורה.

עו"ד חדאד ראתה אותי שוב בבית המשפט, ואז סיפרתי לה כי לאחר שסיימה את ביקורה אצלי, ב־2.3, נמשכו המכות עד לשעות הערב. נפגעת ברגלי אך המכות ממשיכות גם על הרגל הפגועה. הפסקתי לצאת לאכול, נכלאתי בתא נפרד ואני סובלת מכאבים ובעיות קיבה. איבדתי במשקל ומצבי ירוד.

בעקבות עדוּתה של עיטאף שלחה עו"ד אחלאם חדאד, ב־15.3, תלונה למפקד בית המעצר בירושלים, בה היא דורשת לשים קץ להתעללות, ולערוך לעיטאף בדיקה רפואית בהקדם האפשרי. עד כה לא נתקבלה כל תשובה על התלונה.

רשימת העצירות ינואר - יוני 1990

שמות עצירות קטינות מובאים בראשי תיבות בלבד, מתוך האיסור על פירסום שמות קטינים. הרשימה אינה מלאה, שכן מקרים אחדים נעלמו מאיתנו.

ינואר

- 1** ס. ש., 18, מא"טור. תלמידה. נעצרה ב-10.12.89, בחשד ליידוי אבנים ובקבוקים ריקים על רכב משטרת. ב-4.2.90 נערך משפטה. שוחררה ללא עונש או קנס.
- 2** ל. פ., 18, מעיסויה. תלמידה. נעצרה ב-14.12.89 בקירבת שער שכם, בדרכה מבית הספר הביתה. שוחררה בערבות למחרת היום.
- 3** ת. מ., 18, מבית לחם. נעצרה ב-16.12.89. שוחררה לאחר 18 ימי מעצר.
- 4** היית'אם סלאח, 24, מג'לזון. ידיעה על מעצרה התקבלה ב-7.1.90. שוחררה ב-8.1.
- 5** ב. ס., 14, מא"טור. נעצרה ב-11.1. כשר יצאה מבית ספרה. בעת מעצרה הוכתה בכל חלקי גופה, בעיקר בגבה. הוחזקה כל הלילה בצינוק. שוחררה בערבות למחרת היום.
- 6** זינאב יוסוף א'סיאד, 26, מא"טור. נעצרה ב-11.1, עם שתיים מבנות משפחתה, בעקבות היתקלות עם חיילים. שוחררה לאחר 48 שעות במעצר.
- 7** כ. ס., 14, מא"טור. נעצרה ב-11.1 בבית הספר, בעקבות היתקלות עם חיילים. שוחררה.
- 8** א. ד., 18, מרמאללה. נעצרה ב-14.1 בחשד ליידוי אבנים על חיילים. הכחישה ההאשמה. שוחררה לאחר 10 ימי מעצר, ללא ערבות וללא משפט.
- 9** מ. ע., 17, מהכפר סלפית. נעצרה ב-19.1 עם אביה, כאשר הגיעו לבניין הממשל בעקבות זימון. אביה שוחרר והיא נותרה במעצר. ב-1.2 הועברה לבית המעצר קישון. שוחררה.
- 10** כ. מ., 16, מקלנדיה. נעצרה ב-21.1. ב-14.3 נערך משפטה. הואשמה ביידוי אבנים לעבר משאית צבאית ונדונה ל-7 חודשי מאסר בפועל.
- 11** פדואה שוואר, 20, מאל בירה. עובדת המרכז למחקרים ערביים. נעצרה ב-21.1 בביתה. שוחררה למחרת היום.
- 12** סמירה פראג', משכם.
- 13** א. ש., 15, מקלנדיה. תלמידה. נעצרה ב-22.1 בחשד ליידוי אבנים על אוטובוס. ב-4.2, לאחר 14 ימי מעצר, שוחררה בערבות של 5000 ש"ח והיתה נתונה במעצר בית במשך 102 ימים, עד ה-17.5. בתאריך זה נערך משפטה ונגזרו לה 5 חודשי מאסר בפועל, שלא בהפחתת פרק הזמן שהיתה במעצר בית.
- 14** ת. ג., 17, מבית לחם. תלמידה. נעצרה ב-24.1 ברחוב, ע"י מתנחל שכיוון אקדח אל ראשה תוך שהוא גורר אותה למכוניתו. לאחר זמן קצר הגיע למקום רכב משטרה שהעביר אותה למגרש הרוסים. שוחררה למחרת היום.
- 15** פאטמה שמאייל, ממחנה הפליטים אמעארי. אם לתינוקת. ב-25.1 התקבלה ידיעה על מעצרה. שוחררה.
- 16** ה. ע., 18, מסילואן. נעצרה ב-30.1. הוחזקה 8 ימים בצינוק. במהלך חקירתה הוכתה באגרופים בכל חלקי גופה, ראשה הוטח בקיר כשהוא מכוסה בשק והחוקרים לחצו בכוח על עיניה. הואשמה בנושאת בקבוק תבערה ובהשתתפות בהפגנה ונדונה ל-15 חודשי מאסר בפועל.
- 17** סוכינה ג'רייב, 44, מהכפר בית איג'זה שליד רמאללה. שוחררה לאחר 24 שעות במעצר.

פברואר

- 18** נ. ד., 16, מהכפר עקב ליד רמאללה. תלמידה. נעצרה ב-6.2 ליד בית ספרה. שוחררה לאחר 6 ימי מעצר, בערבות של 2500 ש"ח והיתה נתונה במעצר בית עד ה-4.7. במהלך מעצר הבית לקתה בהתמוטטות עצבים. שבוע לפני מועד המשפט פנתה אמה לבית המשפט וביקשה לדחות את מועד הדיון בשל מצבה של הבת. השופט דרש להביאה, ומשראה אותה דחה את המועד בשבוע. ב-4.7

ושפטה ל־5 חודשי מאסר בפועל באשמת יידוי אבן (כתב האישום שונה מיידוי אבנים לאבן אחת).

19 סועד חמדאן מנאסרה, 24, מהכפר בני נעים שליד חברון. נשואה. נעצרה ב־23.2 בגשרי הירדן. שוחררה לאחר 5 ימי מעצר.

20 ס. ס., 16, משועפאט. נעצרה ב־27.2 בבית המעצר הוכתה תכופות. הואשמה ביידוי אבנים על מכונית ונדונה ל־20 חודשי מאסר, מתוכם 8 בפועל.

21 ב. ס., 15, מא־טור. נעצרה ב־27.2 בדרכה לבית הספר, בחשד ליידוי אבנים. במהלך מעצרה הוכתה. ב־12.3 שוחררה בערבות עצמית של 5000 ש"ח. ב־5.6 נעצרה פעם נוספת, בבית הספר. נלקחה לחורשה שליד ביה"ח אוגוסטה ויקטוריה, שם היכו אותה החיילים וקיללו אותה. אמה נכחה במקום. עצורה עד תום ההליכים. משפטה ייערך ב־13.8.

22 ר. ח., 13, משועפאט. נעצרה ב־28.2 בחשד להקמת מחסום ויידוי אבנים על רכב משטרתי. הכחישה ההאשמה. בעת חקירתה היכה אותה החוקר על ראשה באבן ובמחורר מתכת. שוחררה לאחר 5 ימי מעצר, ללא ערבות או קנס. החוקר ביקש את סליחתה (!) על מעצר השווא.

מרץ

23 ג. ס., 16, מא־טור. תלמידה. נעצרה ב־3.3 בדרכה לבית הספר. חוקריה הירבו לקלל אותה. שוחררה בערבות לאחר 7 ימי מעצר.

24 ז. א., 18, מביר זית. נעצרה בא־טור ב־8.3 שוחררה.

25 ס. א., 16, מבית חנינא. תלמידה. נעצרה ב־10.3 בבית ספרה, בחשד ליידוי אבנים. שוחררה.

26 ר. ב., 14, מסילואן. תלמידה. נעצרה ב־10.3 הורדה מאוטובוס בדרך לבית הספר. שוחררה בערבות למחרת היום.

27 נידא אל הריש, מירושלים המזרחית. נעצרה ב־10.3 שוחררה לאחר 7 ימי מעצר.

28 ס. ג., 16, מעזריה. תלמידה. נעצרה ב־10.3 עם שלוש תלמידות נוספות. שוחררה בערבות עצמית של 2000 ש"ח לאחר 7 ימי מעצר.

29 נ. ש., 16, מבית חנינא. נעצרה ב־14.3 בחשד ליידוי אבן על אוטובוס. מעצרה הוארך עד תום ההליכים. ב־9.5 נערך משפטה: זוכתה מכל אשמה ושוחררה.

30 מ. מ., 15, משועפאט. תלמידה. נעצרה ב־14.3 בפתח בית הספר. שוחררה בערבות של 3000 ש"ח לאחר 26 ימי מעצר ונתונה מאז במעצר בית. אינה רשאית ללכת לבית הספר. מואשמת ביידוי אבנים על רכב משטרתי (דופן הרכב נפגעה, לטענת המשטרה). משפטה ייערך ב־26.9.

31 ס. ח., 15, משועפאט. תלמידה. נעצרה ב־14.3 בדרכה לבית הספר. עצורה עד תום ההליכים. מואשמת ביידוי אבנים על רכב משטרתי (דופן הרכב נפגעה, לטענת המשטרה). משפטה ייערך ב־26.9.

32 אעידה ג'זמרול, 23, מבית ענאן ליד רמאללה. נעצרה ב־14.3 בלילה, בביתה. הוחזקה בצינוק 9 ימים והוכתה תכופות במהלך חקירתה. היתה עצורה עד תום ההליכים. ב־15.7 נערך משפטה. הואשמה בתברות בארגון לא חוקי, בגיוס לארגון ובאימונים. נדונה ל־18 חודשי מאסר בפועל ול־2000 ש"ח קנס.

33 אימאן אל־מעלי, 20, מבית לחם. נעצרה ב־14.3 שוחררה לאחר 48 שעות במעצר.

34 ע. ס., 17, מראס אל עמוד. נעצרה ב־16.3 בבית המעצר טופלה בתרופה שגרמה לה טשטוש ותחושה רעה. הוכתה בחצר במהלך הטיול היומי ולאחר מכן הוכנסה לתא ריק, שם היכו אותה השוטרים ושברו את אצבעה. במקרה נוסף הוכנסה למשך כל הלילה לתא ריק ונמנע ממנה מזון. הואשמה בנשיאת בקבוק תבערה ונדונה ל־3 שנות מאסר, מתוכן 20 חודשי מאסר בפועל.

35 ש. ג., 16, מאבו דיס. נעצרה ב־20.3 משום שלבשה אפודה בצבעי דגל פלסטין. ב־27.3 נשפטה ל־7 ימי מאסר בפועל (אותם ריצתה כבר במעצר), ל־500 ש"ח קנס והתחייבות שלא לעבור אותה עבירה.

36 מונה סעדי יונס ג'רכאן, 19, משועפאט. נעצרה ב־27.3 ברחוב סלאח א־דין במזרח ירושלים, בחשד להשתתפות בהפגנה, יידוי אבנים והצתת צמיגים. שוחררה לאחר 48 שעות, ללא ערבות או קנס.

37 ר. ש., 18, ממתנה הפליטים כדורה ליד

48 ר. ע., 15. נעצרה ב־15.4. 9.7 נגזר דינה ל־7 חודשי מאסר בפועל.

49 ג'מילה אל עזה, 27, מתגוררת ועובדת בסעודיה. נעצרה ב־16.4 בחצות, בבית משפחתה בדהיישה. הוחזקה בצינוק 25 יום.

ב־31.5 נשפטה ל־3 שנות מאסר בפועל ו־4 שנים על תנאי, באשמת התארגנות, אימונים בגשק בחו"ל והשתתפות בהסברה פלסטינית בחו"ל.

50 מ. ד., 15, מבית חנינא. תלמידה. נעצרה ב־16.4. הוכתה במהלך הקירתה ובעת שהוחזקה בתא. ב־10.6 נשפטה לשבעה וחצי חודשי מאסר בפועל, באשמת יידוי אבנים (איש לא נפגע).

51 נ. ד., 15, מא־טור. תלמידה. נעצרה ב־18.4. היתה עצורה עד תום ההליכים. ב־11.6 נדונה ל־7 חודשי מאסר בפועל, באשמת יידוי אבן על אוטובוס (איש לא נפגע).

52 ח. מ., 15, מעיסוויה. תלמידה. נעצרה ב־18.4. שוחררה לאחר 7 ימי מעצר.

53 עאישה לבדי, 30, מאבו דיס. נעצרה ב־21.4 בגשרי הירדן. הוחזקה בבידוד ולא הורשתה לפגוש עו"ד. שוחררה לאחר 5 ימי מעצר.

54 א. ש., 18, מג'בל מוכאבר. נעצרה ב־31.4 בעקבות התנגשות עם חיילים בכפר. שוחררה בערבות עצמית של 1000 ש"ח, לאחר 8 ימי מעצר.

55 ז. ש., 14, מג'בל מוכאבר. נעצרה ב־31.4 בעקבות התנגשות עם חיילים בכפר. שוחררה בערבות עצמית של 1000 ש"ח, לאחר 8 ימי מעצר.

56 סמיה חסן.

ת"א

57 באסמה נאג'י, 24, מיריחו. נעצרה ב־1.5. שוחררה לאחר 3 ימי מעצר.

58 נידא אבו חבסא, 19, מקלנדיה. אחות במקצועה. נעצרה ב־1.5 בגשרי הירדן. הוחזקה 21 יום בצינוק. עצורה עד תום ההליכים. משפטה ייערך ב־13.8.

רמאללה. היתה עצורה בעבר. נעצרה ב־27.3 באוטובוס בו נסעה, ע"י אדם הידוע בכינוי רובי או ראובן. זמן קצר לפני כן נעצרה ע"י אותו אדם, גם אז הורדה מהאוטובוס, ושוחררה לאחר כמה שעות. במשפט הציעה התביעה שתודה באשמה (השתתפות בהפגנה) ותפקיד ערבות בסך 2000 ש"ח. סירבה מפחד שרובי ימשיך לעצור אותה. נדונה ל־3 חודשי מאסר בפועל.

38 פ. ג., 14, מבית חנינא. תלמידה. נעצרה ב־28.3 בבית הספר. שוחררה באותו יום.

39 מ. כ., 14, מבית חנינא. תלמידה. נעצרה ב־28.3 בחשד ליידוי אבנים. שוחררה בערבות לאחר 48 שעות במעצר.

40 נ. ס., 14, מאבו טור. תלמידה. נעצרה ב־29.3 בפתח בית הספר. שוחררה.

41 רנא חלאווה, 19, מרמאללה. נעצרה ב־31.3 בחשד ליידוי אבנים והשתתפות בהפגנה. היתה עצורה עד תום ההליכים. נשפטה למאסר בפועל החופף לימי מעצרה ולקנס של 500 ש"ח.

אפריל

42 נ. ע., 16. נעצרה ב־1.4. שוחררה.

43 ז. ד., 14, מאזור ירושלים. תלמידה. נעצרה ב־1.4 בבית הספר. שוחררה.

44 דלאל אבו ימינה, 19, מסילואן. נעצרה ב־1.4 בביתה. שוחררה לאחר 6 ימי מעצר.

45 ה. ס., 16, מסילואן. נעצרה ב־4.4, בחשד ליידוי אבנים לעבר סיור צבאי. שוחררה לאחר 6 ימי מעצר, ללא ערבות וללא קנס.

46 ג'יהאד סבאת, 24, מבית לחם. סטודנטית. נעצרה ב־14.4, בחשד ליידוי אבנים. היתה עצורה עד תום ההליכים. ב־19.7 נדונה למאסר בפועל החופף לימי מעצרה ול־750 ש"ח קנס.

47 זהייא סלאמה, 19, מבית לחם. נעצרה ב־14.4, בחשד ליידוי אבנים. היתה עצורה עד תום ההליכים. ב־19.7 נדונה למאסר בפועל החופף לימי מעצרה ול־750 ש"ח קנס.

68 מ. א., 11, ממחנה ענתא. תלמידה. בת דודתה של זינאת. נעצרה ב־17.5 בביתה, בשעה 19.00 ושחררה בשעה 2 אחר חצות באותו לילה, ללא ערבות, בתנאי שתתחייב להגיע למחרת היום לבית המעצר, לצורך טביעת אצבעות.

69 ג. ז., 16, מעזריה. תלמידה. נעצרה ב־20.5. ברכב שהביא אותה לבית המעצר הוכתה באלות ואגרופים על כל גופה, כשידיה כבולות מאחורי גבה, ושפכו עליה מים. שוחררה לאחר 24 שעות במעצר, ללא ערבות או קנס.

70 ת. ע., 16, מעזריה. תלמידה. נעצרה ב־20.5 ושחררה ביום המחרת, ללא ערבות או קנס.

71 א. ב., 13, מעזריה. נעצרה בבוקר ה־21.5 בבית הספר, בעקבות הפגנה, ושחררה באותו יום, בשעות הערב, ללא ערבות או קנס. בדרך לבית המעצר הוכתה ע"י שוטרי מג"ב ובבית המעצר ע"י הסוהרים.

72 א. מ., 13, מעזריה. נעצרה בבוקר ה־21.5 בבית הספר, בעקבות הפגנה, ושחררה באותו יום, בשעות הערב, ללא ערבות או קנס. בדרך לבית המעצר הוכתה ע"י שוטרי מג"ב ובבית המעצר ע"י הסוהרים.

73 מ. א., 14, משועפאט. נעצרה ב־21.5 ברחוב. בבית המעצר הוכתה. שוחררה לאחר 5 ימי מעצר.

74 וצפיה אבו נדיבה, 21, מעזה. נעצרה ב־21.5 בירושלים. בירור שערכה משטרת ירושלים עם משטרת עזה, העלה שהעצורה ידועה כמעוררת בנפשה ושנעצרה כמה פעמים בעבר. הועברה למשטרת עזה. נעצרה פעם נוספת ב־8.6, בחשד לדקירת ילד בשכונת ארמון הנציב בירושלים. שוחררה.

75 סנא, מעיסוויה. נעצרה ב־21.5. שוחררה למחרת היום.

76 פאטמה, מהעיר העתיקה בירושלים. נעצרה ב־27.5. שוחררה למחרת היום.

77 א. ח., 16, ממחנה הפליטים כדורה. נעצרה לראשונה ב־13.1, משסירבה לדרישת שוטרי מג"ב לפנות מחסום אבנים שהוצב ברחוב בו הלכה. הובאה לבניין הממשל ברמאללה שם הוכתה על כל גופה,

59 א. מ., 15, משועפאט. נעצרה ב־3.5 בביתה. שוחררה למחרת היום.

60 נוסיה, מבית לחם. נעצרה ב־5.5. שוחררה.

61 א. כ., 17, מעקבת ג'עבר ליד יריחו. נעצרה ב־7.5. הוכתה קשות בעת תקירתה. ב־20.5, בעקבות מריבה שהתפתחה בינה לבין עצירה יהודיה פלילית, הגיעו לתא שוטר ושתי שוטרות. השוטר תפס את ידיה מאחורי גבה, ושתי השוטרות היכו אותה במוט מגב הגומי על ראשה. עצורה עד תום ההליכים. משפטה ייערך ב־30.7.

62 א. ש., 16, מקלנדיה. תלמידה. נעצרה ב־7.5 ליד בית ספרה ע"י לובשי אזרחית במכונית אזרחית, שלא הודעה. שוחררה לאחר 5 ימי מעצר, בערבות של 500 ש"ח.

63 באסימה פארוק עודה, 25, מקלנדיה. אחות במקצועה. נעצרה ב־8.5 בשעה 23.00, במרפאה בה היא עובדת. הוחזקה בצינוק במשך 13 יום, מתוכם יומיים וחצי בצינוק תשוך לחלוטין ויום נוסף ב"שבח". בליל מעצרה נחקרה החל מהשעה 2 לפנות בוקר ע"י חוקר שהזדהה בשם אילן, שתפס את ידיה בשתי ידיו והידק את רגליה זו לזו בין רגליו. עצורה עד תום ההליכים. טרם נקבע מועד משפטה.

64 נרימאן ריבחי ראשיד עליאן, 28, מקלנדיה. אחות במקצועה. נעצרה ב־10.5 במרפאה בה היא עובדת. הוחזקה יום אחד בצינוק. עצורה עד תום ההליכים. טרם נקבע מועד משפטה.

65 ג. ח., 15, מאבו טור. תלמידה. נעצרה ב־16.5 בדרכה מביה"ס לביתה. ברכב המשטרתי שהביא אותה למעצר הוכתה קשות על פניה. בחקירה הוצבה כשפניה אל הקיר והחוקר הטיח כדורגל בצווארה. חוקר אחר, שהזדהה בשם מאג'ד, נגע בפניה ובחזה בעת החקירה. שוחררה בערבות לאחר 7 ימי מעצר.

66 ח. ח., 15, מראס אל עמוד. תלמידה. שוחררה בערבות של 500 ש"ח לאחר 4 ימי מעצר.

67 זינאת מחמוד מוחמד אראמין, 22, ממחנה ענתא. נעצרה ב־17.5 בביתה. נחקרה בליל מעצרה עד השעה 1 אחר חצות ע"י חוקר שהזדהה בשם מאג'ד, שניסה לגעת בחזה ובפניה. משפטה ייערך ב־17.8.

82 פאטמה עבידאת, 50. ב"ב 21.6 נודע שהיא מוחזקת בצינוק. שוחררה לאחר כמה ימים.

83 ל. ק., 16, מסילואן. נעצרה עם אמה ב"ב 21.6 בשעה 7.30, כאשר תלתה כביסה בחצר הבית. הליקופטר עבר במקום וכמה רגעים לאחר מכן הגיעו חיילים לבית ועצרו את האם והבת. הן הוחזקו כמה שעות בג'יפ צבאי ואז שוחררה האם והבת הועברה לבית המעצר. שוחררה לאחר 24 שעות.

84 סלווא אמין שקיראת, מג'בל מוכאבר. נעצרה ב"ב 24.6. שוחררה לאחר 48 שעות.

85 ס. ע., 17, מהכפר קטנה. תלמידה. נעצרה ב"ב 26.6 בבית הספר האזורי בכפר ג'יב, במהלך הפגנה, בחשד ליידוי אבנים, בקבוקים ריקים ומפתח שבדי על חיילים. שוחררה לאחר 18 ימי מעצר. התיק נסגר.

86 ר. ש., 17, מבית סוריק. תלמידה. נעצרה ב"ב 26.6 בבית הספר האזורי בכפר ג'יב, במהלך הפגנה, בחשד ליידוי אבנים ובקבוקים ריקים על חיילים. שוחררה לאחר 18 ימי מעצר. התיק נסגר.

87 איבתיאהג' נאדי מוחמד, 23, ממחנה הפליטים עסכאר ליד שכם. נעצרה ב"ב 27.6 בגשרי הירדן. הוחזקה 7 ימים בצינוק מטונף ומסריח, שהביוב בו עולה על גדותיו ומכסה את הריצפה כולה. בקשתה לקבל תחבושות היגייניות לא נענתה. הואשמה בביצוע מעשים לאומניים ובבלדרות. נדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשים ע"ת ו-500 ש"ח קנס.

עד שהתעלפה. תעודת הזהות שלה נלקחה ממנה ואז שוחררה. פנתה כמה וכמה פעמים לממשל כדי לקבל את תעודת הזהות, ונענתה ב"תבואי מחר". ב"ב 31.5 הגיעה עם אמה לממשל כדי לקבל את תעודת הזהות, ונעצרה. שוחררה לאחר 18 ימי מעצר, ללא משפט, ערבות או קנס.

יוני

78 ווג'יבה מחמוד. ב"ב 6.6 הגיעה ידיעה על מעצרה בחשד שהיכתה שוטרת. שוחררה לאחר 24 שעות במעצר.

79 י. ח., 16, משועפאט. תלמידה. נעצרה ב"ב 12.6 בחשד ליידוי אבנים. החוקרים סטרו על פניה וקיללו אותה. עצורה עד תום ההליכים. משפטה ייערך ב"ב 26.8.

80 עזיה פחורי, 45, מחברון. הובאה לתא המעצר ב"ב 19.6 במצב קשה, לאחר שהוכתה קשות בחקירה. שוחררה לאחר 48 שעות במעצר.

81 זולפה סוואלחה, 21, מהכפר אסירה שמלייה שליד שכם. נעצרה ב"ב 20.6 בגשרי הירדן, בדרכה לירדן, שם היא לומדת. הוחזקה בצינוק 6 ימים, במהלכם טענו השלטונות שמקום הימצאה לא ידוע להם ושכלל לא נעצרה על ידם. ב"ב 1.7 הועברה לבית המעצר קישון. מעצרה הוארך עד ה"ב 17.8.

נלא"פ, ת.ד. 8537, ירושלים 91083

תרומות לעזרה משפטית לעצירות: מספר חשבון 707317, בנק דיסקונט סניף 63,
שלומציון המלכה 4, ירושלים

תודה לחליל מזאווי ונועה ליכטינגר על עזרתם

